niſi vitia
Quis alius videt eē ꝯſeruator bonoꝝ: ⁊ maloꝝ expulſor niſi de⁹ qui cū exalta ꝓuidentie ſpecula quid vnicuiq₃ ꝯueniat cognoſcit ⁊ quid ꝯuenire nouit accōmodat
Nō eſt fas hoi cūctas diuini opis machinas vel igenio ꝯphēdere vel ſermone explicare ¶ Proſa ſexta ante finem
¶ Sequūtur auto. v. libri de ꝯſolatione philoſophie.
Caſus eſt inopinate rei euentus ex cauſis confluentib⁹ in his que geruntur
Nulla eſt rōnalis creatura q̄n ei libertas arbitrij aſſit.
Speculari vel orare ſol⁹ ē mod⁹ quo hoies loq̄ cū do vident
Diuina ꝓuidentia reb⁹ generandis nccitatē n̄ imponit. q: ſi oia venirent ex ncc̄itate premia bonoꝝ ⁊ pene maloꝝ ꝑirent.
Fruſtra eſſet artis effect⁹ ſi omnia coacte mouerentur
Signū rei quid ſit res oſtendit. ſed non efficit q̄d deſignat
Omne qd cognoſcit ſm vim ſui non cognoſcit: ſed poti⁹ ſm cognoſcentum facultatem
Eternitas ē interminabilis vite tota ſimul ⁊ pfecta poſſeſſio.
Si digna rebus noia imponere volumus dicendū eſt eē deum eternum mūdum perpetuū ſm platonem.
Deus omnia futura ſcit quaſi iam generent ⁊ i ſui ſimplici cognitione conſiderat
Omne qd ſenſib⁹ ptz: ſi ad rōnem referas vle eſt: ſi ad ſenſum pticulare eſt. vn̄ vle eſt dum intelligit. pticulare aū: dū ſentit
Omne futurum diuinus precurrit intuitus eē nō pn̄t
Nō fruſtra in do ſūt poſite ſpes ⁊ p̄ces q̄ cū rc̄e ſunt iefficaces
¶ Sequūtur auto. boetij de diſciplina ſcolarium
Diligentia cuiuſlibet opis obtuſitas ꝑmollitur.
Logica ē ſcia veri falſiq₃ indagatrix prudētia multū
Sic prudētia paꝝ vel nihil ꝓdeſt ſine iuſticia: ſic iuſticia ſine
Sicut ſcia ſine vſu paꝝ vel nihil ꝓdeſt: ſic vſus ſine ſcia mltū
Ariſtotelis ſuccincta ꝟitas licet voce ſit tedioſa nō tn̄ oio eſt
Grāmatice fructuoſitas nullaten⁹ eſt omittēda Li fructuoſa ꝑ eā eīm ſcie cuiuſlibet ꝯmendabilis reddit poſſeſſio.
Qui non nouit ſe ſubijci non noſcet ſe magiſtrari.
Miſeꝝ eſt eū eſſe magiſtꝝ qui nunq̄₃ nouit ſe eſſe diſcipulū

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf